

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10854

гр. София, 12.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ

като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ Гражданско дело № 20231110164587 по описа за 2023 година

Производството е образувано е по искова молба на Д. Н. С. с ЕГН: *****, постоянен адрес: гр. София, к., чрез адвокат М. И. Д. член на Софийска адвокатска колегия, с личен номер 1., с адрес на извършване на дейността: град София, п.к. 1164, .., срещу Ц. Н. С. ЕГН: *****, адрес гр. ..., за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 1000 лв. (хиляда лева) заплатена от ищеца на 21.08.2023 г. по сметка на ответника, за доставка на лекарство Humira (adalimumab) - два броя опаковки на отпаднало основание, а именно неформален договор за доставка на лекарство от 21.08.2023 г., развален извънсъдебно с волеизявление на ищеца на 16.10.2023 г., евентуално на основание неоснователно обогатяване, ведно със законната лихва от депозирание на исковата молба на 24.11.2023 г. до изплащане на вземането.

В исковата молба са налице твърдения, че ищеца по настоящото производство е лице страдащо от заболяване, за чието лечение се използва лекарство с търговско наименование Humira (adalimumab). Вследствие на недостиг в аптечната мрежа в България на това лекарство, ищецът започнал да търси възможност за закупуването му, като потърсил информация за поръчки и доставки от чужбина. В резултат на търсенето, открил оферта в интернет за доставка на лекарства от Турция до България, от собствена аптека, от лицето Ц. Н. С. с ЕГН: *****. След запитване от страна на ищеца, ответникът отговорил и уверил, че е медицинско лице, притежаващо собствена аптека, която се занимава с внос и доставка на лекарства от

чужбина. Твърди, че в представената писмена кореспонденция чрез Месинджър /Messenger/ за периода от 30.06.2023 г. до 05.07.2023 г. ответникът е ползвал профил с имена Nataliq Ivanova, но твърди, че този профил се ползва от Ц. Н. С. с ЕГН: ***** - ответник в настоящото производство. В подкрепа на твърдението е съдържащата се в тази кореспонденция информация, предоставена от ответника, относно неговите лични данни - три имена и ЕГН, както и потвърждение за телефонен номер-+... За периода от 30.06.2023 г. до 05.07.2023 г. ответникът е доставил няколко опаковки от лекарството на ищеца, за което свидетелства кореспонденцията между страните.

На 21.08.2023 г. по неформален договор за доставка на лекарство, ответникът се задължил да достави на ищеца нова доза от лекарството с търговско наименование Humira (adalimumab) - два броя опаковки с по две инжекции всяка, за общата сума от 1000 лв. (хиляда лева). Ищецът заплатил предварително на ответника сумата от 1000 лв. (хиляда лева) като плащането е извършено на 21.08.2023 г., чрез платежна институция Easy Pay /Изипей АД/, по сметка на ответника. С това плащане, ищецът изпълнил изцяло задълженията си по договора. След няколко дни, ответникът, в писмена кореспонденция с ищеца, уведомил че е закупил лекарството, а в последващ телефонен разговор е уверил същия, че до няколко дни ще изпрати лекарството чрез куриер до посочен от ищеца адрес за получаване. Лекарството така и не било изпратено до ищеца. Поради дългата забава в доставката на лекарството и спешната нужда за ищеца от набавянето му, между страните започнала кореспонденция по телефон, в която ответникът обяснил, че е претърпял пътен инцидент, в резултат на което всички лекарства, които задължително трябва да се съхраняват в хладилник, станали негодни за употреба. Последвали множество телефонни разговори, в които ответникът обяснявал, с всеки следващ разговор, за „причина“, поради която все още не е изпратил до ищеца поръчаното лекарство, но го е уверявал, че в утрешния ден ще получи лекарството. Въпреки множеството разговори и обещания за изпълнение от страна на ответника, в рамките на почти два месеца, жизненоважното за ищеца лекарство така и не му било предадено. В действителност, след като е взел цената за лекарството, ответникът не е доставил стоката, а се укривал, бидейки наясно, че с тази сума се е обогатил без основание и същата следва да я върне на Д. Н. С. с ЕГН: ***** - ищец в

настоящото производство. На 16.10.2023 г., ищецът отправил уведомление за разваляне на договора с ответника за доставка на 2 опаковки от лекарство Humira (adalimumab), чрез телефонен разговор и чрез писмено уведомление чрез Месинджър /Messenger/, както и отправил искане за връщане на заплатената сума в размер на 1000,00 лв. (хиляда лева). Последвала и кореспонденция, чрез SMS съобщения, през периода от 16.10.2023 г. до 19.10.2023 г., в която ответникът отново дал уверение, че да върне получената сума от ищеца, но това не е сторено до настоящия момент. Въпреки отправената покана до ответника - Ц. Н. С. до момента същата не е предприела действия за връщане на сумата, за коят о основанието за нейното получаване е отпаднало, поради което за ищеца е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

За пълнота на изложеното, ищецът предоставя информация относно лекарството, а именно: Humira (adalimumab) е лекарство, което действа върху имунната система и се използва за лечение на определени заболявания. Лекарството се използва главно при възрастни, когато състоянието им е тежко, средно тежко или се влошава или когато на пациентите не могат да се прилагат други лечения. Активното вещество в Humira, адалимумаб, е моноклонално антитяло (вид протеин), предназначено да разпознава и да се свързва с вещество в организма, наречено фактор на туморната некроза (TNF). Това вещество участва във възпалението и се среща във високи концентрации при пациентите, страдащи от заболяванията, за чието лечение се използва Humira. Като се свързва с TNF, адалимумаб блокира действието му и по този начин намалява възпалението и другите симптоми на заболяванията.

От правна страна ищецът намира, че в своята същност неоснователното обогатяване представлява разместване на блага и имущества без наличието на правно основание затова. Разпоредбата на чл. 55, ат. 1, предл. трето ЗЗД урежда връщане на даденото при отпадане на основанието. Или с други думи, към момента на престацията е съществувало валидно правно основание между страните, но впоследствие това основание е отпаднало с обратна сила. Съгласно задължителната и трайно установена практика, обективирана в Постановление № 1 от 28.05,1979 Г. на Пленума на ВС /ППВС 1/1979 г./, на отпаднало основание може да се претендира връщане на платената сума въз основа на договор, развален поради неизпълнение. Съгласно ППВС 1/1979 г.

неоснователното обогатяване има три фактически състава по чл. 55, ал.1 от ЗЗД и един субсидиарен по ад, 59 от ЗЗД, което гласи: „Когато не са налице елементите на някой от трите фактически състава на чл. 55, ал. 1 ЗЗД и когато въобще липсва друга възможност за правна защита, а е увеличено без основание имуществото на едно лице за сметка на имуществото на друго лице, обеднелият разполага с иска по чл. 59 ЗЗД. При всички фактически състави става въпрос за един и същ предмет, защитимо благо и вид на търсената защита, а именно връщане на направеното имуществено разместване, което обогатява един стопански субект за сметка на друг без да има воля или основание за това. В този смисъл теорията и практиката се обединяват около становището, че за да бъде основателен иск за неоснователно обогатяване по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД то следва да се докаже от ищеца - даването на престация, а от ответника основанието, на което същия да я задържи.

Съгласно чл. 14 от ЗЗД всеки договор се смята за сключен в момента, в който приемането достигне до предложителя. Когато се касае за договор, за който законът не изисква форма за действителност, а същата е форма за доказване, не съществува пречка условията на договора да бъдат предложени чрез отправяне на устно или писмено предложение и договорът да бъде сключен чрез приемане на отправеното предложение. Приемането може да бъде направено изрично с адресиране на нарочно устно или писмено волеизявление до оферента, обективизиращо неговото съгласие. В тази хипотеза, по аргумент от чл. 14, ал. 1 ЗЗД, договорът ще се смята за сключен в момента, в който волеизявлението за приемане достигне у предложителя. Безспорно в теорията и практиката е обаче че приемането е възможно да се осъществи и с конклюдентни действия, каквото конклюдентно действие е предварително заплащане на част или на цялото възнаграждение, посочено в офертата / така решение Ш 97/3.07.2013 г. по т. д. Х« 533/2012 г., ТО/. За да заместят изричното волеизявление за приемане на предложеното изпълнение и да формират съгласие за сключване на договора, конклюдентните действия следва да са от такова естество, че да манифестират ясната воля на клиента да се обвърже с договор при предложените в офертата условия.

Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗЗД всяка от страните по договора трябва да изпълнява задълженията си по него точно и добросъвестно, съобразно

изискванията на закона и да не пречи на другата страна да изпълнява и тя своите задължения по същия начин. Както е видно и от описаната по-горе фактическа обстановка доверителят ми е изпълнил задължението си по договора, макар и същият да е неформален, точно и добросъвестно, срещу което обаче не е получил предварително заплатеното от него лекарство във време, в което е имал нужда от същото. С оглед на това за него възниква правото да развали договора по силата на чл. 87, ал. 2 от ЗЗД, което е направено с писмени волеизявления в кореспонденция чрез SMS съобщения от: 16.10.2023 г. в 9:35ч. Представя писмени доказателства, чието приемане иска.

Предявени са евентуално съединени осъдителни искове с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 от ЗЗД /главен иск/ и чл. 59 от ЗЗД /евентуален иск/.

Ответникът Ц. Н. С. не е депозирала писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131, ал.1 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК разпределението на доказателствената тежест е, както следва: **ищецът** следва да установи при условията на пълно и главно доказване следните правопораждащи факти: съществуването на договор за доставка на лекарство от 21.08.2023 г., развален извънсъдебно с волеизявление на ищеца на 16.10.2023 г., както и че е платил на ответника процесната сума, а ответника, че е изпълнил задължението си за доставка на лекарството, а по евентуалния иск ищеца следва да докаже съществуването на предпоставките на неоснователното обогатяване, а именно че е платил сумите, както и размера на обогатяването на ответника, а ответника следва да установи фактите, от които произтичат възраженията му, като следва да установи и основанията за получаване на сумите.

Съдът намира предявените искове за допустими, а исковата молба за редовна по смисъла на чл.127 и чл.128 от ГПК.

На основание чл.140, ал.3 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призоват страните. Основателни са исканията на ищеца за приемане на писмените документи като доказателства по делото, с оглед разпределената доказателствена тежест.

Водим от горното и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото документите, приложени под опис към исковата молба.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните преписи от настоящото определение.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 05.06.2024 г. от 09.40 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____